

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. svečna 1914.

Leto XV.

Mraz.

Mraz zakima sredi polja,
cinca k starki zimi;
ga pozdravljajo snežinke:
„Očka, Bog vas sprimi!“

In pozdravljajo na vasi
snežni ga možici
s pipico ugaslo v ustih,
kakor stari strici.

Vran sestradan pa zaprosi:
„Mraz, domov obrni!“
Vsa prezebla de sinica:
„Vrni se, no, vrni!“

On pa mrk in nem koraka
tja do hišnih duri,
toda mati mu zapre jih,
bolje v peč podkuri.

A iz izbe mu skoz okna
deca osle kaže.
Mraz pa se razhudi, z ledom
šipe jim zamaže.

Uta.

